

Nødvendighed til en Organisation, af det reent kirkelige Forhold, som Ingen kan nægte ligger udenfor den verdslige lovgivende Myn- digheds Omraade, for at derved det Aararchie, som for Diebliffet herfter i Folketirken, kan faae en Ende. Og i denne Henseende siger jeg da, at Rigsdagen ikke skal paatage sig An- svaret enten for en Udsættelse eller Opgiven, ved at nægte Cultusministeren Opsyldelsen af den forresten meget beskedne Fordring, han til Opnaaelsen af dette Niemed har fremsat, uden at Rigsdagen derved iøvrigt indlader sig paa at afgjøre, om Forberedelsen bør skee gennem en "Synode", et "Convent", en "Comitee" eller paa anden Maade.

Schack: Forsaavidt den ærede Rigsdags- mand fra Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab) har stillet Spørgsmaalet saaledes, som om det, det væsentlig her kom an paa, var, om Mini- steren skulde have samme Ret efter som før 31te Marts, og meent, at dette var Noget, der fulgte af sig selv, maa jeg dog tillade mig at bemærke, at det er en Følge af, at Minister- skifter kunne skee i Finantsaarets Løb, at en tiltrædende Minister kan komme til at høste snart Fordeel, og snart Skade af det, som er voteret til hans Forglænger. Jeg skal i For- bindelse hermed, da den Udtalelse, jeg fandt mig foranlediget til forrige Gang, er bragt paa Båne, blot tillade mig at bemærke, at Grunden for mig til at stemme for de 5000 Rbd., nu virkelig er bortfalden; og at jeg saa- ledes finder Anledning til at stemme for det af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) stillede Ændrings- forslag.

Madvig: Jeg skal ikke opholde Forsam- lingen med at gaae dybt ind i selve Spørgs- maalet om Nødvendigheden eller Tilraadelig- heden af en Kirkeforsamlings Sammenkaldelse, men indskrænke mig til at berigtige et Par her faldne Uttringer, som synes at berøre mig personligt, idet jeg dertil skal knytte en Be- mærkning, med Hensyn til en meget vildfar- rende Anskuelse af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Kreds (J. A. Han- sen). Han paaberaabte sig nogle Ord, som han kaldte meget "klare", og som skulde bevise, at Forhandlingerne iffror ikke blot gik ud paa

en Nedsættelse i Summen, men ogsaa paa noget Mere. Disse "klare" Ord, der dengang udtaltes af mig, bevise imidlertid tvertimod, at der Intet er afspruttet; de ofsnævnte Ord indeholde nemlig kun hvad Ministeren havde tænkt ved dette Forlangende, og hvad han intet Diebliff gik fra; disse "klare" Ord inde- holde, at, uagtet der ved Forelæggelsen af for- rige Aars Finantslovudkast var brugt det een- gang før Grundlovens Vedtagelse i samme Anledning anvendte Udtryk "Synode", havde det dog aldrig været min Mening, at sammen- kalde en "Kirkeforsamling" i den Betyd- ning dette Ord har i en, fra den hos os bestaaende, aldeles forskjellig Kirkeforfatning, og ved denne min Erklæring om, hvad jeg havde meent ved det brugte Udtryk, ligger ingensomhelst Afspurtning, idet jeg aldrig tid- ligere har gjort nogen derfra forskjellig Paa- stand. Der er imidlertid nogle andre af mig ved samme Leilighed brugte Ord, som, skjøndt i og for sig klare nok, dog maae have været den ærede Rigsdagsmand mindre klare, idet han har fortolket dem aldeles urigtigt. Han paaberaabte sig nemlig og lagde Vægt paa, at jeg ved samme Leilighed havde yttret, at jeg vilde see at faae sammenkaldt en Forsam- ling, der "for mig" repræsenterede Kirken, og søgte deri en Tilkjendegivelse af, at den For- samling, der skulde komme sammen, alene skulde repræsentere min, Ministerens, Mening. Dette ligger imidlertid aldeles ikke i Ordene. Enhver, der vil have en Forsamling, der skal repræsentere ikke blot hans egen Mening, men ogsaa en udenfor ham værende Mængdes Me- ning; maa hertil benytte en saadan Form, der efter hans bedste Overbeviisning leder til at udfinde ogsaa denne Mængdes Mening. Naar han efter bedste Skjønne har gjort dette, maa han naturligviis troe, at hiin Mængdes Mening saaledes vil blive udtalt, at han med Føie kan sige, at den for ham er repræsenteret. Derimod kan han ikke paa- staae, at enhver Anden skal dele den samme Anskuelse og føle sig overbeviist om, at den rigtige Form er valgt, for at lære hiin Mængdes sande Mening at kjende. Han kan ikke nægte Andre Ret til at paastaae, at for dem er ikke den sande Mening ved den af